

II

126

1.7.1911

Sinecdo

DOTZE CANÇONS DE NADAL

Les 12 van tocsant - 1
El reborda - 11
Fem fura, fem - 23
El dormitor congelat - 15
D'assa - p. 7
El Ruc de l'òria - p. 13

Ediciones Armónico

115

841

DOTZE CANÇONS DE NADAL

	<i>Pàgina</i>
× <i>Les dotze van tocant</i>	1
<i>Allà sota una penya</i>	3
<i>La Mare de Déu</i>	5
<i>La pastora</i>	7
<i>El cant dels ocells</i>	9
× <i>El rabadà</i>	11
<i>El Rei de la Glòria</i>	13
<i>El desembre congelat</i>	15
<i>Dubte de Sant Josep</i>	17
<i>La fugida a Egipte</i>	21
<i>El tunc que tan tunc</i>	19
× <i>Fum, fum, fum</i>	23

DOTZE
CANÇONS POPULARS
DE NADAL

PER A CANT I PIANO

Harmonització de
C. TALTABULL

Dibuixos originals de
J. PALET

AMB LLICÈNCIA ECLESIASTICA

Ediciones Armónico
BARCELONA

Joan's Vol 7

Les dotze van tocant

4 Uetrs *si* *VEU*

Lent

PIANO

Les dot - ze van to - cant ja es nat el Déu In -

fant fill de Ma - ri - - a: ja es nat el Déu In -

fant fill de Ma - ri - - a fill de Ma - ri - - a.

rall.

f *p* *rall.*

El cel és es-tre-llat, el món es tot gla-

The first system of the musical score is in G major (one sharp). The vocal line begins with a whole rest, followed by a half note G, a quarter note A, a quarter note B, a half note C, a quarter note D, a quarter note E, and a half note F#. The piano accompaniment starts with a forte (*f*) dynamic, featuring a melody in the right hand and a bass line in the left hand. The dynamic changes to piano (*p*) in the third measure.

çat, ne-vai ven-te - - ja el món és tot gla-

The second system continues the vocal and piano parts. The vocal line has a half note G, a quarter note A, a quarter note B, a half note C, a quarter note D, a quarter note E, and a half note F#. The piano accompaniment continues with the same melodic and harmonic structure, maintaining the piano (*p*) dynamic.

çat ne-vai ven-te - - ja, ne-vai ven-te - - ja.

The third system concludes the piece. The vocal line has a half note G, a quarter note A, a quarter note B, a half note C, a quarter note D, a quarter note E, and a half note F#. The piano accompaniment features a piano (*p*) dynamic, followed by a *rall.* (rallentando) section, and ends with a *pp* (pianissimo) dynamic. The system concludes with a repeat sign.

Allà sota una penya

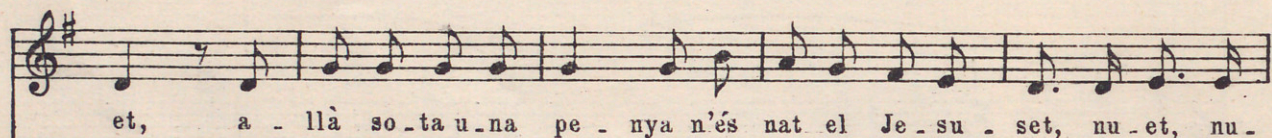
§ Bastant moderat

VEU

A - llà so - ta u - na pe - nya n'és nat el Je - su - set, nu - et, nu -

PIANO

et, a - llà so - ta u - na pe - nya n'és nat el Je - su - set, nu - et, nu -

et, que és fill de ma - re Ver - ge i es tà mig mort de fred, po - bret, po -

bret i es - tà mig mort de fred. El bon Jo - sep li de - ia Je -

rit. *a tempo*

p *mf*

sús que esteu fre - det po - bret po - bret, el bon Jo - sep li de - ia Je -

p *mf*

sús que esteu fre - det po - bret po - bret. La Ver - ge res - po - ni - a per

p *mf*

fal - ta d'a - bri - guet po - bret po - bret, per fal - ta d'a - bri - guet.

rit. *p*

La Mare de Déu

VEU *A poc a poc*

La Ma re de Déu quan

PIANO *pp*

e ra xi que ta a na va a cos tu ra a a :

pren dre de lle tra amb son coi xi

rall. *a tempo*

pp *pp*

sempre pp

net i u - na cis - te - lle - ta. En el cis - te

The first system of the musical score consists of a vocal line on a single staff and a piano accompaniment on two staves. The vocal line begins with a long note on 'net', followed by a series of eighth and sixteenth notes for 'i u - na cis - te - lle - ta. En el cis - te'. The piano accompaniment features chords and moving lines in both hands, with some accidentals like sharps and naturals.

llet dun qua - tre po - me - tes.

The second system continues the musical piece. The vocal line ends with a double bar line and a repeat sign. The piano accompaniment continues with chords and moving lines, ending with a double bar line. The lyrics 'llet dun qua - tre po - me - tes.' are written below the vocal staff.

La pastora

si **Pausat**

VEU

Déu Vos guar - Jo - sep - i la Vostra Espo - sa:

4 lletres

PIANO *p*

m'han dit que heu tin - gut un noi que no plo - ra. Ai Jo - sep, vostre fill m'e - na -

p *mf*

10

mo - ra tan pe - tit, tan pe - tit i no plo - ra. Ai Jo - sep!

rit.

Siem vo-leu llo - gar soc u - na pas - to - ra que ha vingut de

nou no fa gai-re es - to - na. Ai Jo - - sep Vos - tre Fill m'e - na -

mo - ra tan pe - tit tan pe - tit i no plo - ra. Ai Jo - sep!

El cant dels ocells

VEU *Pausat*

Al veu-re des-pun-tar _____ el ma-jor llu-mi-

PIANO *p*

nar en la nit més dit-xo-sa, _____ els o-celllets can-

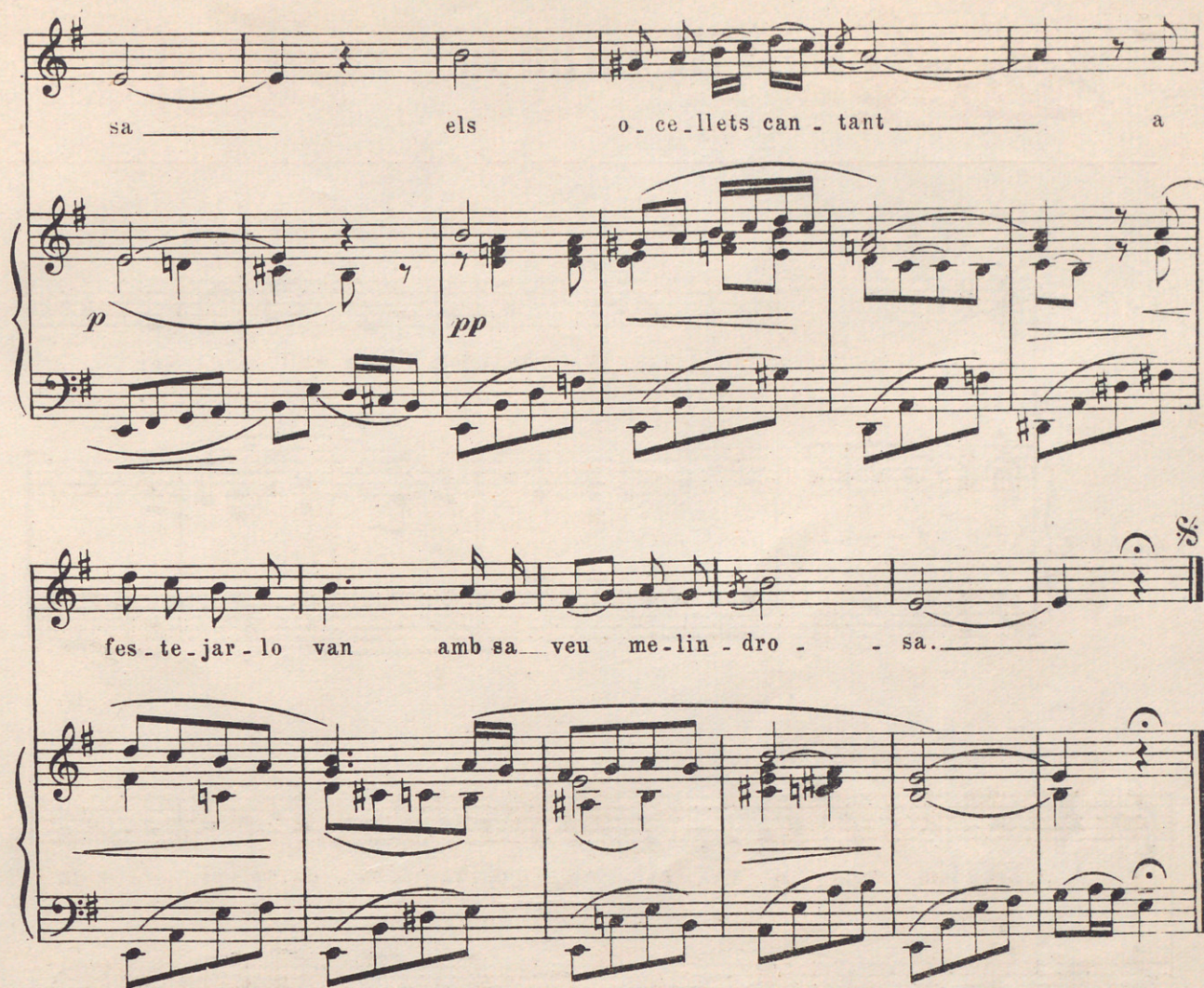
tant _____ a fes-te-jar-lo van amb sa veu me-lin-dro- -

p

sa _____ els o _ ce _ llets can - tant _____ a

p *pp*

fes - te - jar - lo van amb sa _ veu me - lin - dro - - sa . _____

El rabadá

Alegret $\frac{2}{4}$

VEU

A Bet.lém men vull a - nar

PIANO

f *p*

A Bet.lém men vull a - nar, vols ve-nir, tu ra-ba - dà vols ve-nir tu

(parlat)

ra - ba - dà? Vull es-morzar! A Bet.lem es -

mor - za - rem A Bet - lem es - mor - za - rem ia Je - sús a - do - ra -

rem ia Je - sús a - do - ra - rem Massahihaneu

*Per a seguir
(parlat)* *Final*

f *p*

El Rei de la Glòria

51

VEU

PIANO

p

♩ Moderat i expressiu

Sant Jo-sep i la Ma-re de Déu fé-ren com-pa-nyí-a

5

bo-na, par-ti-ren de Na-za-ret ma-ti-net a la bo-

mf

10

na-ho-ra, I a-ra bon punt i a-ra bo-na-ho-ra, Je-sús és nat, el Rei de la

f

glo - rial A - rri - ba - ren cansats a Bet -

lem — que la nit ja n'e - ra clo - sa; no han tro - bat po - sa - da en

lloc — que als hos - tals no hi vo - len po - bres la - ra bon punt i a - ra bo -

(all) 2ª Coda ff

na ho - ra, Je - sús és nat, el Rei de la glo - ria.

El desembre congelat

Moderat

VEU

El de-sem-bre con-ge-lat con-fús se re-ti-ra. A-bril

PIANO

de flors co-ro-nat tot el món ad-mi-ra. Quan en un jar-dí d'a-mor neix u-

na di-vi-na flor d'u-na ro-ro d'u-na sa-sa sa d'u-na ro, d'u-na

sa, d'u-na ro-sa be-lla, fe-cun-da pon-ce-lla.— El mes

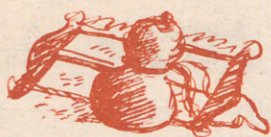

de maig ha flo - rit sense esser en - ca - ra, un lli - ri blanc i po -

lit de fra - gan - cia ra - ra que per tot el món se sent, de lle -

vant fins a po - nent to - ta sa dol dol to - ta sa çu çu to - ta dol to - ta

çu to - ta sa dol - çu - ra i o - lor amb ven - tu - ra.

Dubte de Sant Josep

♩ Moderat i expressiu

VEU

PIANO

p

Jo - sep vé de la llau - ra - da

molt can - sat i molt fe - lló. Veu sa es - po - sa em - ba - ras -

sa - da no sap pas com fou ai - xo. De la

p

So-ca nai-xi-a la ra-ma, de la ra-ma nai-xi-a la flor

de la flor nai-xi-a la Ver-ge; de la Ver-ge el Re-demp-tor.

El tunc que tan tunc

51

Moderat

VEU

A-nem pas-tors a Bet-lem, ca-mi-nem a-nem a-

PIANO

p

nem. A-llà fa-rem Sar-da-ne-ta tunc que tan tunc, a-llà

Sar da

f

Sar da

fa-rem Sar-da-ne-ta tunc que tan tunc que tan tunc que tan

f

p

3 vers

te - ta. Si l'an - gel no és men - ti - der bé sé jo on el tro - ba -

ré a - llà en a - que - lla co - ve - ta tunc que tan tunc a - llà en

a - que - lla co - ve - ta tunc que tan tunc que tan tunc que tan - te - ta.

La fugida a Egipte

81

VEU

PIANO

Moderat

Es - tant a la cam-bra amb son Fill ai - mat, re -

mor va sen - tir - se per tot el vei - nat. E - rael rei He - ro - des amb

la se - va gent que fe - ia ma - tar - ne tots els i - no - cents. A -

mf *p* *f* *mf* *p*

nem - sen Jo - sep a - nem - sen, es - pòs; mar -

xem cap a E - gip - te sens te - nir re - pòs. Dei -

xem nos - tra ca - sa vi - an - des tam - bé, per -

que el rei He - ro - des di - uen que ja vé.

Fum, fum, fum

Si

♩ Moderat

VEU

A vint i cinc de de-sem-bre fum, fum, fum,

PIANO

p

A vint i cinc de de-sem-bre fum, fum, fum, ha nas-cut un mi-nyo-

mf

f

net ros i blan-quet ros i blan-quet fill de la Ver-ge Ma-ri-a n'es nat.

f

en u-naes-ta - bli-a fum, fum, fum. A - quidalt de la mun-ta-nya

fum, fum, fum, A - quidalt de la mun-ta-nya fum, fum,

fum, si n'hi ha dos pas-to - rets a - bri - ga - dets a - bri - ga - dets amb la

pell i la sa - ma-rra mengen ous i bo-ti - farra fum, fum, fum.

LES DOTZE VAN TOCANT

Les dotze van tocant
ja és nat el Déu infant
Fill de Maria.

El cel és estrellat
el món és tot glaçat
neva i venteja.

La Verge i el Fillet
estan tots morts de fred
i el vell tremola.

Josep a poc a poc
encén allà un gran foc
i els àngels canten.

ALLA SOTA UNA PENYA

Allà sota una penya
n'és nat el Jesuset,
nuet, nuet,
que és fill de Mare Verge
i està mig mort de fred,
nuet, nuet,
i està mig mort de fred.

El bon Josep li deia:
—Jesús, que esteu fredet,
pobret, pobret,
La Verge responia:
—Per falta d'abriguet,
pobret, pobret,
per falta d'abriguet.

Pastors hi arribaven
allà a la mitja nit,
ca-tric, ca-tric,
Veien que tots hi anaven,
del gran fins al més xic
ca-tric, ca-tric,
del gran fins al més xic.

Ja en toquen les flautetes,
flautetes i violins,
clarins, clarins,
dolçaines i violes
baixons i tamborins,
clarins, clarins,
baixons i tamborins.

Comencen d'alegrar-se
i ballen tot sonant,
galant, galant,
ballets i contradanses
per alegrar l'Infant
galant, galant,
per alegrar l'Infant.

Per 'llà vora passava
un dimoni escuat,
patrip, patrap;
sentint tanta gatzara
amb ells se n'és anat
patrip, patrap,
amb ells se n'és anat.

Els pastorets, al veure'l,
s'hi tiren al damunt,
patim, patum,
i tantes n'hi mesuren
que el deixen mig difunt,
patim, patum,
que el deixen mig difunt.

LA MARE DE DEU

La Mare de Déu
quan era xiqueta,
anava a costura
a aprendre de lletra,
amb son coixinet
i una cistelleta.

Amb el coixinet
brodava puntetes,
el coixí era d'or,
les puntes, de seda.

Ella n'ensenyava
a dues santetes:
a Santa Susanna
i a Santa Pauleta.

En el cistellet
duu quatre pometes,
un bocí de pa,
també avellanetes;
hi portava nous
i alguna panseta.

En un llibre d'or
aprenia lletra;
els àngels cantaven:
«Garindó, dindeta».

Estant retirada
en una cambreta,
l'àngel hi va entrar
per la finestreta.
—Déu vos guard, Maria,
de gràcia sou plena.

La nit de Nadal
sereu Mare i Verge,
en tindreu un noi
bonic com l'estrella:
serà vostre fill,
serà fill de Verge.

Per nom es dirà
per nom s'anomena
Jesús, Salvador,
Rei de cel i terra.

LA PASTORA

Déu vos guard, Josep
i la vostra Esposa:
m'han dit que heu tingut
un noi que no plora.

*Ai, Josep
vostre Fill m'enamora,
tan petit,
tan petit i no plora.
Ai, Josep!*

Si em volen llogar,
sóc una pastora
que he vingut de nou
no fa gaire estona.

Jo bressaré el Noi
i li faré sopes,
si em voleu llogar
no feu cerimònies.

També sé pastar
i sé fer bona olla,
el caldo també
per la vostra Esposa.

També sé cosir
tela fina i bona;
fer puntes no sé
ni sóc brodadora.

No vull guanyar res
ni vull que em deu cosa,
que d'estar amb vós
me'n tinc per ditxosa.

*Ai, Josep
vostre Fill m'enamora,
tan petit,
tan petit i no plora.
Ai, Josep!*

EL CANT DELS OCELLS

Al veure despuntar
el major lluminar
en la nit més ditxosa,
els ocellets cantant
a festejar-lo van
amb sa veu melindrosa.

I l'àliga imperial
pels aires va volant
cantant sa melodia,
diu: —Ja Jesús és nat
per treure'ns de pecat
i dar-nos alegria.—

Respon així el pardal:
—Esta Nit és Nadal,
Nit de gran alegria.—
El verdum i el llué,
diuen, cantant, també:
—El Jesuset naixia!

Cantava el rossinyol:
—Hermós és com un sol,
brillant com una estrella.—
La cotxa i el bitxac
festegen al manyac
i a sa Mare donzella.

La garsa, griva i gaig,
diuen:—Ja arriba el maig.—
Respon la cadernera:
—Tot arbre reverdeix,
tota planta floreix
com si fós primavera.—

Cantava el passarell:
—Oh, que és hermós i bell
l'Infant que té Maria!—
I alegre diu el tord:
—Vençuda és ja la mort,
que neix la Vida mia.—

EL RABADA

—A Betlem me'n vull anar.
Vols venir tú, rabadà?
—Vull esmorzar!
—A Betlem esmorsarem
i a Jesús adorarem.
—Massa hi ha neu!
—La neu que pel camí hi ha,
la calor ja la fondrà.
—Oi, la que fa!
—Aixeca't, hissa! fes foc;
no vagis a poc a poc!
—Massa que em moc!
—Tú les teies encendràs
i el camí il·luminaràs.
—No ho faré pas!
—Sabràs com aquesta nit
és nat un Déu infinit.
—Quí t'ho ha dit?

—Un àngel que va volant
pel món ho va publicant.
—No serà tant!
—La samarra portarà
i de neules la ompliràs.
—Jo no en vull pas!
—Si tu de neules no en vols
pots omplir-la de torrons.
—No són pas bons!
—El Joan amb la samarra
portarà una botifarra.
—Ai, el panarra!
—En Miquel, el seu veí,
portarà un porró de vi.
—N'hi haurà per mí!
—Jo també hi duré un banquet,
perquè hi sigui Sant Josep.
—Que estigui dret!

—Cantaràs una cançó
al més formós Infantó.
—Ai, això no!
—Quins vailets més espantats!
Cantarem tots dos plegats.
—L'orgue de gats!
—Anem, ala, Rabadà;
no em facis més enfadar.
—No vull cantar!
—Mira que et despatxaré
si no portes un corder.
—Me n'aniré!
—Vaja, prou! Sents el que et dic?
que no em donis més fatic.
—Jo rai, ja estic!
—Doncs, avant i no badem,
que ja és hora que marxem.
—Cap a Betlem!

EL REI DE LA GLORIA

1ª Sant Josep i la Mare de Déu
féren companyia bona;
partiren de Natzaret
matinet a la bona hora.

I ara bon punt,

i ara bona hora.

Jesús és nat,

el Rei de la Glòria!

2ª Arribaren cansats a Betlem
que la nit ja n'era closa;
no han trobat posada enlloc
que als hostals no hi volen pobres.

3ª Només troben un trist cabanó
cobert de joncs i de boga.

Sant Josep va a cercar foc,
va a cercar foc i no en troba.

4ª Mentre llenya cercava pel foc,
deslliurada fou l'Esposa;

n'ha tingut un bell Infant,
un Infant com una rosa.

Sant Josep ja se'n posa a ballar
amb jupeta i calça closa.

La Verge li diu: -Josep,
sembla que us heu tornat jove!

-Verge i Mare, si voleu venir
ballareu amb mí una estona.

-Això no ho faré, Josep,
que no estic prou delitosa!-

Sant Josep pren llavors el Noiet
i el gronxola i l'acarona;
sobretot li dóna el cor,
el cor i l'ànima tota.

I ara bon punt,

i ara bona hora.

Jesús és nat,

el Rei de la Glòria!

EL DESEMBRE CONGELAT

El desembre congelat
confús se retira.

Abril, de flors coronat,
tot el món admira.

Quan en un jardí d'amor
neix una divina flor

d'una ro ro ro,

d'una sa sa sa,

d'una ro, d'una sa,

d'una rosa bella,

fecunda i poncella.

El mes de Maig ha florit
sense ser encara,
lliri blanc, gai i polit
de fragància rara
que per tot el món se sent
de Llevant fins a Ponent
tota sa dolçura
i olor, amb ventura.

Arribaren els tres Reis
amb gran alegria
adorant el Rei del cel
en una establia,
oferint-li tres presents,
con són, or, mirra i encens,
a la Mare pia,
la Verge Maria.

El primer pare causà
la nit tenebrosa
que a tot el món ofuscà
la vista penosa;
més, en una mitja nit,
brilla el sol que n'és eixit
d'una bella aurora
que el cel enamora.

Amb satisfacció i amor
celebrem el dia,
en que el divinal Senyor
neix amb alegria.
Si no havem cap més tresor
oferim-li el nostre cor
que és la gran finesa
de nostra pobresa.

DUBTE DE SANT JOSEP

Josep ve de la llaurada
molt cansat i molt felló.
1a Veu sa esposa embarassada,
no sap pas com fou això:

*De la soca naixia la rama,
de la rama naixia la flor,
de la flor naixia la Verge,
de la Verge el Redemptor.*

Josep pregunta al seu mosso:

-Mosso, què és estat això?

-No em pagueu més la soldada
que no puc donar raó!-

Josep pregunta a la mossa:

-Mossa, què és estat això?

-Com qué vaig atrafegada
no us en puc donar raó!-

Josep pregunta a Maria:

2a -Verge, què és estat això?-

Mes, ai!, que la Verge Santa
no n'hi pot donar raó!

Sant Josep entra a la cambra,

3a pren la roba i el bastó,
pren la seva carabassa,
la serreta i el sarró.

Diu: -Adéu-siau, Maria,
al cel que ens vegem tots dos!-

4a Maria pren la filosa
i li diu: -Jo vinc amb vós!

Si, Josep, voleu deixar-me,
jo no us vull pas deixar, no!-

La Verge humil i amorosa
va seguint al seu espòs.

Quan són dalt la costareta:

-Ai, Josep, cansada en sò!-

Sant Josep li responia:

-Reposem ací tots dos!

Les muntanyes són molt altes,

Maria, no podeu, no!-

Sant Josep busca l'ombreta,

l'ombreta del pomeró:

-Assenteu-vos-en, Maria,

sota d'aquest pomeró

que està carregat de pomes

i de fulles no en té, no.

-Josep, culriu-me una poma!

-Maria, culriu-la vós!

-Com les rames són tan altes,
no la puc, no, cullir jo!-

Ja s'abaixen de seguida
les rames del pomeró.

Sant Josep se n'agenolla
i demana-li perdó:

-Maria, anem-se'n a casa,
jo faré el que és de raó;

pastaré, faré bugada

i un cuinat faré molt bo.

Ara crec ben bé, Maria,

que porteu el Redemptor;

i que sou la Verge Santa,

Mare de Nostre Senyor. -

*De la roca naixia la rama
de la rama naixia la flor,
de la flor naixia la Verge,
de la Verge el Redemptor.*

LA FUGIDA A EGIPT

1a Estant a la cambra
amb son Fill amat,
remor va sentir-se
per tot el veïnat.
Era el rei Herodes
amb la seva gent
que feia matar-ne
tots els innocents.

Amb la somereta
se'n van a cavall
seguint les petjades
per un camí ral.
El àngels davallen,
també els ocellets,
perque el bon Jesús
no fos descobert.

-Com el segaria
Maria, aquest blat?
Com el segaria,
si encara no és nat?
Preneu la falseta,
que ho serà aviat. -
No va trigà una hora
que ja era espigat.

-Vós home, el bon home.
el bon segador,
heu vist una dona
amb el Redemptor? -
Ell els responia:
-Una n'ha passat
mentre jo m'estava
sebrant aquest blat. -

2a -Anem-se'n depressa,
anem-se'n espòs;
marxem cap a Egipte
sens tenir repòs.
Deixem nostra casa,
viandes també,
perque el rei Herodes
diuen que ja vé. -

3a Camí enllà seguíen
molt atribulats;
un home trobaren
que sembrava blat.
La Verge Maria
li va demanar
que el blat que sembrava
l'anés a segar.

4a Primera garbera
s'hi van amagar.
No va trigà una hora
que varen passar.
Era el rei Herodes
amb la seva gent,
que feia matar-ne
tots els innocents.

Se'n gira an els altres,
diu: -No seran ells.
Tornem-se'n a casa
amb tota la gent.
Tanta caminada
no ens ha aprofitat;
tant com ens cansavem
i res no hem trobat. -

EL TUNC QUE TAN TUNC

- Anem, pastors, a Betlem;
caminem, anem, anem.
Allà farem sardaneta,
tunc que tan tunc;
allà farem sardaneta,
tunc que tan tunc,
que tan tunc, que tan teta.

- Si l'àngel no és mentidè,
bé sé jo on el trobaré:
allà, en aquella coveta,
tunc que tan tunc,
allà, en aquella coveta,
tunc que tan tunc,
que tan tunc, que tan teta.

Com que plora el minyonet,
jo li porto un matonet
i li beso la maneta
tunc que tan tunc,
i li beso la maneta
tunc que tan tunc,
que tan tunc, que tan teta.

On aneu, oh gent de Déu,
sense esclops i amb tanta neu?
Si l'Infant no té robeta,
tunc que tan tunc,
si l'Infant no té robeta,
tunc que tan tunc,
que tan tunc, que tan teta.

FUM, FUM, FUM

A vint-i-cinc de desembre
- *Fum, fum, fum* -
ha nascut un minyonet
ros i blanquet,
fill de la Verge Maria,
n'és nat en una Establia
- *Fum, fum, fum.* -

Aquí dalt de la muntanya
- *Fum, fum, fum* -
si n'hi ha dos pastorets
abrigadets
amb la pell i la samarra,
mengen ous i butifarra.
- *Fum, fum, fum.* -

Quí dirà més gran mentida,
- *Fum, fum, fum.* -
Ja respon el majoral,
amb gran cabal:
- Jo faré deu mil camades
amb un salt totes plegades -
- *Fum, fum, fum.* -

A vint-i-cinc de desembre,
- *Fum, fum, fum* -
és el dia de Nadal
molt principal;
quan eixirem de matines
farem bones restolines
- *Fum, fum, fum.* -

Déu nos dó unes santes festes!
- *Fum, fum, fum* -
amb temps de fred i calor
i molt millor
fent-ne de Jesús memòria
perquè ens vulgui dalt la Glòria.
- *Fum, fum, fum.* -

